

TEKST OG FOTO: MR. PITLANE

I første del av den geografisk grådige MC-turen var vi innom Sverige, Finland, Estland, Latvia og Litauen. Nå står Polen, Tsjekkia, Tyskland og Danmark for tur.

Dag 4 – 16.06.08 Vilnius - Warzava

Etter atter en god natts søvn og en bedre frokost, var vi klare til å hente ut motorsyklene fra den bevoktede parkeringen. Byråkratiet, med mange skjemaer og kvitteringer som skulle fylles ut, gjorde oss relativt sikre på at syklene hadde stått trygt. Ikke lett å komme seg raskt av gårde, alle papirer måtte underskrives og være i orden.

I dag var målet Warzava, og vi skulle kjøre via Kaunas, Marijampolė, Kopernika og Bialostocka til den polske hovedstaden. Veiene hadde fremdeles god standard, selv om noen av sidevegene bar preg av slitasje og tungtransport. Men er du fra Norge er du jo ikke bortskjemt med godt vedlikeholdte sideveier.

Da noen av strekkene hadde så fine veier at det innbød til litt rask touring og vi valgte å byttelåne sykler en liten strekke, ble det noen raske snitthastigheter. Noen av veiene var tydeligvis prosjektert med lange linjaler, for det var mange lange sletter, og disse endte opp i en liten sving, før de strakk seg ut igjen. Vi prøvde oss på noen små sideveier, men det viste seg at EU-pengene ikke hadde kommet helt ut på bondelandet. Vi opplevde norsk veistandard, med mye tettere trafikk av traktorer og trailere og en kjørekultur som endret seg til det verre dess nærmere Polen vi kom.

Etter å ha passert inn i Polen måtte vi være mer oppmerksomme på andre trafikanter, da det virket som polakkene ikke hadde kjørekultur som obligatorisk pensum ved kjøreopplæringen. Noen plasser virket det som "jeg er størst"-regelen ble praktisert hele vegen, og dersom du ligger mer enn to meter unna kjøretøyet foran deg er du feig.

Vi hadde et par "tilbud" i forbindelse med forbikjøringer, men ikke mer alvorlig enn at det kan betegnes som "en ops, en oi og to fy fa." Noen av strekningene vi kjørte var helt strøkne, med flotte svingete veier, fin veistandard og fin flyt i trafikken.

Roadbook:

En liten kaffepause på en hyggelig kafe langs E67 ved Czerniewice i Polen. Traff noen hyggelige finner som skulle sørover i europa på tur. Smakte godt med sort kaffe og noen minutter strekk på beina.

Bensinstasjonene hadde høy standard, med en velutrustet bar med alle rettigheter. Man skal være forsiktig med beskyldninger, men det kan til tider virke som noen av trailersjåførene setter stor pris på den muligheten.

Været var strålende nesten helt inn til Warzava. Da begynte det å dryppe litt, men det gjorde ikke oss noe, da vi kun hadde noen små kilometer igjen før Garmin loste oss rett til hotellet. Vi hadde bestilt overnatting rett ved siden av dyrehagen, og det siste vi så før vi parkerte var en brunbjørn som spaserte langs et gjerde ved siden av vegen.

Hotellet hadde egen bevoktet parkering, med en parkeringsvakt som kunne skremme noen og enhver. Ikke noe ble overlatt til

tilfeldighetene, og jeg er temmelig sikker på at dersom vi mista kvitteringen for parkeringen, ville motorsykkelen ende sitt liv i Warzava. Følte jo litt trygt allikevel, og gjorde oss sikre på at vi hadde noe å kjøre med dagen etter.

Dag 5 – 17.06.08 Warzava – Horny Masov

Endelig hadde dagen kommet som Morten og Rune hadde lengtet etter. Nå var det slutt på flatt landskap og slake svinger, nå skulle vi over fjellet på grensen mellom Polen og Tsjekkia.

I løpet av vinteren hadde vi kikket på flere kart og observert at det tilsynelatende var noen flotte mc-veier i grenseområdene mellom Polen og Tsjekkia. Vi satt og kikket på Google Earth

Ti land på ti dager

Så har vi endelig kommet frem til hotell Portasky i Horný Masov. Et koselig vintersportsted i Tsjekia, som aldri før hadde hatt norske mc turister på besøk. Her var vi avhengig av lokal vegbeskrivelse, da GPS ikke var til hjelp for oss. Dette hotellet kan anbefales for alle som skal på mc tur og vil sove rimelig og godt.

Ute på terrassen foran hotell Portasky ble siste dags reiseopplevelser oppsummert mens vi not noen duggfriske Pilsner Urquell. Vi kunne nesten ikke vente...

og så mange fristende svingkombinasjoner, og en vei uten alt for mange kryss.

Ut av den bevoktede parkeringsplassen ved hotellet i Warzava satte vi umiddelbart kursen sørover, og mot fjellene. Forventningene var store og vi gledet oss til litt kjøring i svingete fjellnatur.

Etter en tids kjøring med utfordrende polske trailersjåfører så vi endelig fjellene i sørvest. De reiste seg fra de flate åkrene og nærmest skrek "kom og kjør oss" til oss der vi satt i flott solskinn og passerte trailer etter trailer. Jan talte opp at vi passerte 52 trailere på et kvarters kjøring, så vi fikk etter hvert følelsen av å kjøre mc-tur i England. Vi ble gode på venstrekjøring.

Etter en billig og god lunch på en av kafeene på en av bensinstasjonene ved Romualda Traugutta var vi mer enn klare for å begi oss oppover mot fjellet. Vi hadde lest at hotellet vi skulle bo på lå tett under tregrensen og så frem til flott utsikt.

Oppover mot fjellet viste veistandarden seg fra sin beste side, og det var deilig å legge sving etter sving bak oss, mens naturopplevelsene raskt forsvant bak i speilene. Det var flotte forhold med liten biltrafikk opp mot grensen til Tsjekia. Det eneste som var litt skummelt var alle tråsyklistene som kom syklende nedover som om de hadde fanden selv i hælene. De kutta svinger og hadde ikke alltid full kontroll på nedfarten.

Da vi passerte grensen inn til Tsjekia ved grenseposten Horní Malá Úpa var det fem blide gutter som tok en kort pause. Vegen hadde vært fin og vi hadde fått lekt oss litt i oppoverbakkene. Nå var det bare siste fine stykket med lange sveipende svinger før siste klatring opp til hotellet. Veien opp fra Horní Masov var smal, men med fast dekke. Den slynget seg oppover liene, og vi passerte under skitrekkenes gjentatte ganger. Utsikten var flott og dyrelivet var fantastisk med rådyr og harer i fri dressur langs vegen.

Etter å ha kjørt langt og lengre enn langt oppover fjellsiden kom vi endelig frem til hotellet vårt. Det lå fint i skogkanten i enden av skitrekket med en fantastisk utsikt utover

Polsk vegkaffe.

dalen. Etter å ha sjekket inn på hotell Portasky ble det fem kalde Pilsner Urquell og Jäger ute på terrassen.

Føremøtet ute på terrassen inneholdt mange gode historier om polske trailere og flotte fjellveier inn i Tsjekia. Da vi hadde landet noen pils til samt noen få shots, var vi klare for middag. Det var ikke mange andre gjester på hotellet, så vi fikk masse mat og kjempegod service i restauranten.

Det var fem mette og trøtte gutter, som de første norske motorsyklister på toppen av alpinbakken, som gikk til sengs for en stille natts søvn.

Dag 6 – 18.06.08 Horny Masov - Praha

Veien ned fra hotellet bød på flotte naturopplevelser og vel nede hadde vi noen lekne mil på svingete asfalt før vi ankom Praha. Vi hadde lagt inn en kort etappe for å kunne være turister i Praha og nyte det lokale ølet fra tidlig ettermiddag.

Føremøtet ble kort denne ettermiddagen, da det fristet langt mer å besøke de lokale vannhullene og nyte sommervarmen i hovedstaden. Vi var turister og fikk med oss Karlsbroen, klokketårnet på rådhusplassen og jødekarveret. Været viste seg fra sin beste side mens vi gjorde vårt ytterste for å sikre god omsetning for lokalt øl og den kjente urtelikøren Becherovka.

Dag 7 – 19.06.08 Praha - Berlin

Da solen sto opp i Praha denne morgenen følte vi at det hadde vært lurt med mer kjøring og mindre øl dagen i forvegen. Men etter en dusj og en nydelig frokost var vi igjen klare for vegen. Dagens mål var Berlin og i henhold til kartet hadde vi en fin etappe foran oss. Det viste deg at den skulle inneholde en del spennende ting også.

Under frokosten måtte vi markere at Morten hadde bursdag, så han fikk dobbel dose kaffe og to kokte egg til frokost. Vi andre nøyde oss med ett egg denne morgenen.

På veg til den tyske grensen gjorde tsjekkisk trafikkpoliti det de kunne for å loppe oss for våre reisepenger, men de lyktes ikke. Vi så

Etter en god natts søvn måtte vi teste den lokale skibakken. GS'n til Petter var den eneste som var egnet til en liten sightseeing i terrenget. Han kjørte opp til toppen av skibakken, mens vi andre tok heisen. Flott utsikt, og en fin start på dagen.

Etter en bedre frokost oppe i høyfjellet var vi igjen klare for landeveien. Dagens mål var Praha, og vi startet i naturskjønne omgivelser.

politimannen som satt med laser i en busk ved siden av vegen, og Jan rakk til og med å ta bilde av han mens vi passerte i tilnærmet lovlig tempo.

Grensen inn til Tyskland ved Helleberg hadde en stor forlatt grensepost som vi passerte uten problemer. Må si at EU har gjort det fint å kjøre mc i Europa. Ingen grensekontroller med milevise køer og grinete passkontrollører.

Vi spiste lunch på en liten kafé rett utenfor Dresden som ble drevet av en motorsyklist. Praten gikk løst mellom matrettene og vi fikk flere gode kjøretips på vegen mot hovedstaden. Vi lastet opp tipsene fra verten på Morten sin GPS og satte i veg mot Berlin.

Jeg reagerte litt på at vi fra å ha hatt sola i ryggen før lunch nå kjørte rett mot den. Inn tikket en SMS fra de der hjemme: "Berlin er andre vegen gutter". Tyskland er så stort at de måtte bruke samme navn på flere byer, og det gjorde at vi surra rundt. Den byen vi skulle via, ligger rett sør for Berlin. Den som ble plotta inn på Garmin ligger nede ved München.

På grunn av fotball-EM kjørte masse tyskere rundt med flagg på bilene. Til kvelden skulle Tyskland spille semifinale mot Portugal, og siden Morten hadde bursdag og vi skulle bo på Plaza hotell, ble det fotball på storskjerm med gratis øl fra hotellet. Hotellet delte ut pils og tyske landslagstrøyer for gjestene som hadde reservert plass foran storskjerm.

Tyskland vant og det medførte store mengder gratis øl fra baren, og horder av ville tyskere i gatene. Det ble feiring til lenge etter at vi hadde lagt oss for vår sedvanlige søvn.

Dag 8 – 20.06.08 Berlin - København

Berlin – København sto på kjøreplanen denne dagen. Lett frokost og sjekk av motorsykler før vi bega oss ut på landeveien. Vi hadde planer om å kjøre til Rostock og ta fergen til Danmark. På grunn av svært mørke skyer i horisonten tok vi en tripp inn på Autobahn for å komme unna de verste byene. Det førte til at vi kom oss raskt og smidig opp mot Rostock.

Nå har vi hjulpet en havfrue i nød. Vi trodde hun var kald, så vi gav henne en av våre t-skjorter. Mange japanske turister ble stumme i noen sekunder, før de skjønte at vi var ute med gode hensikter.

Endelig hjemme i Norge etter 10 dager på veien. Alle våre illusjoner om vegstandarden i østeuropa må revurderes. Ingen steder var veiene så dårlige som hjemme i velferdsstaten Norge. Vi syntes vi burde besøke samferdselsministeren og fremme vår misnøye på vegne av mc folket. Ingen ville møte oss, så vi avsluttet turen og kjørte hjem til grunnlovsbygda.

I førermøtet oppsummerte vi dagen som en transportstrekke med stedvis flotte naturopplevelser, men mest asfalt. Før vi gikk til sengs ble planene for siste dag på utenlandsk jord lagt.

Dag 9 – 21.06.08 København, Helsingør og hjem til Oslo

Siste ordentlige dag på tur. Nå skulle vi se oss omkring i København og kjøre en liten tur før vi kjørte om bord i båten til Oslo. Denne avgjørelsen hadde blitt diskutert flittig gjennom vinteren så alle var enige om at det er dritkjedelig å kjøre Malmø-Oslo om en ikke skal ta en skikkelig omvei.

Planen var å kikke på den nakne havfruen før vi kjørte til Oslokaiaen for å kjøre om bord i båten til Oslo. Da vi kom ned til havnen der den nakne havfruen sitter på en stein i havnebassenget virket det som det var invasjon av japanere. Masse fremmed språk i lufta, små

mørkhårede mennesker med store kameraer. Og oss. Vi kikket på den nakne havfruen og på bakgrunn av vår kjennskap til kvinnens anatomi så vi at hun enten frøs eller var klar for kar. Siden hun er lagd av bronse satset vi på at hun frøs. Jeg tok derfor med meg en av våre piquetskjorter, hoppet ut på steinen til den nakne havfruen og var så galant at jeg kledde på henne gensenen. Det kom et søkk fra de japanske turistene, så ble det helt stille inntil en begynte å fnise og knipse bilder. Deretter ble det god stemning og de lo samtidig som de knipset i veg. Foran statuen sto fire staselige motorsykkler med like skjorter som havfruen som ikke lenger var naken. Etterpå kledde jeg av henne igjen før vi forlot henne alene sammen med busslasten av turister.

Etter en nydelig lunch på en kro langs Strandveien mens det sprutregnet var tiden moden for å komme seg om bord i båten til Oslo. Vi kaller den danskebåten men de lokale

Så er vi endelig fremme i Kongens by, København. Petter markerer nest siste by på ryggen til Geir. Vi tar noen kolde øl og ser frem til siste dag på turen.

gutta i København kaller den Oslobåten, selv om det er samme båt.

Vel om bord etter å ha stropet fast sykklene med hjelp fra hyggelige matroser bar det rett opp i boblebadet med en kald øl og stupende unger. Rune var trøtt og gikk til køys mens vi andre satt noen timer og koste oss i solnedgangen med boblebad og pils.

Vi oppsummerte turen og var alle enige om at det hadde vært en flott opplevelse og at det hadde gått langt bedre gjennom østeuropa enn vi hadde trodd. Det som irriterte oss var at den dårligste veistandarden opplevde vi i Norge, før vi reiste til Sverige.

Dag 10 – 22.06.08 Siste dagen.

Ankomst til Oslo. Reiste rett opp til Stortinget for å snakke med samferdselsministeren. Hun var ikke på plass, det var heller ingen andre, så vi måtte vise vår misnøye med vegene i Norge med å vende ryggen til når lagbildet skulle tas. Det ble også vist ufine håndbevegelser som tydelig viste stemningen i laget da vi kom tilbake til norske veier.

Uten å bli for politisk så synes jeg det er irriterende å vite hvor mye penger vi skyfler inn i EU systemet uten at det fører til veistandard på høyde med det vi opplevde i tidligere sovjetstater. Der sto skiltene tett og forklarte at veiene var bygd med EU-midler.

Da vi hadde lagt irritasjonen bak oss, kjørte vi opp mot slottet før vi vendte nesen nordover mot Grunnlovsbygda igjen. Nå skulle turen avsluttes med et etegilde hos Petter. Mona hadde lagd norsk bondekost med spekemat som lett lot seg nyte med kolde øl fra Danmark.

Vi hadde kjørt til land og besøkt ti hovedsteder på ti dager. Totalt ble det ikke mer enn 3310 km på 40 timer effektiv kjøring. Det gir ikke mer enn fire timer i snitt pr dag på motorsykkelen, og en gjennomsnittsfart på 82 km/t.

Kan vel si at vi hadde ca 20 timer i døgnet til annet enn kjøring og det er vi fornøyde med. Nå gjenstår bare arbeidet med å lage en video eller to fra turen samt å skrive ned våre minner. Fint å ha noe å pusle med i vintermørket.